

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:
в Австрії:
на цілий рік . . . 10 зр. (20 кор.)
на пів року . . . 5 зр. (10 кор.)
на чверть року . . . 2 1/2 зр. (5 кор.)
на місяць . . . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирнеш ми очи і душу ми вирнеш: а не вольнеш милости і віри не вольнеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о год. 6-ій пополудні.
Реданція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 9. ул. Коперника (Ліндога ч. 9.) Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.
Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламці неопечатані вільні від порта. — Оголошеня авіаційні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надєсланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні доносеня по 15 кр. від стрічки.

Великодні парламентарні вигляди.

(+) Більш як двотижнева великодна перерва в діяльності ради державної кінчить ся, а завтра починає ся весняна сесія. Досвід останних чотирох літ поучував, що всяка перерва в діяльності ради державної не виходила на добро парламенту, але навпаки таку перерву вихисновувано в тій цілі, щоби як-раз розворушити виборчі маси і зачерпнути там нової відваги до спиновання всякої парламентарної роботи. З недалекої минувшини можемо отже нагадати, що всякі перерви не були здорові для діяльності ради державної, — коли рада державна була зібрана, тоді можна було кожної хвили сподівати ся якогось вибуху, колиж послы розіхали ся на два-три тижні домів, то із зїздом їх на нову сесію можна було побоювати ся нових трудностей для хосенної роботи.

Однак не хочемо тут розводити ся про недавну минувшину ради державної, яка зовсім не приносить слави парламентаризмови, позаяк події тих недавних часів стоять ще всім у живій тямці. З певною відрадою треба лише зазначити, що так як перед великоднем посольська палата в своїй діяльності представляла образ певного успокоєня, з виїмкою хвилих вибухів, які стали вже майже хронічною недугою, так само і протягом цілої великодної перерви можна помічувати майже у всіх виборчих верствах і в усіх майже коронних краях певне отверезенє і успокоєнє. Треба се сказати в честь сих широких верств виборчих, що они в дійсности не є такими крайно радикальними і ворохобни-

ми, якими їх представляють в посольській палаті лицарі обструкції (досить нагадати також мнїме зворушенє польского і руского народу представленє Брайтером з нагоди відзначеня презеса Кола польского). Свідомі виборці не дають послам імперативного мандату. В §. 16. основного закону про парламентарну репрезентацію сказано виразно: «Члени посольської палати не мають приймати ніяких інструкцій від своїх виборців». З сеї конституційної постанови виходить, що виборці, котрі би давали послам імперативний мандат, нарушають конституцію, а посол, котрий би приймав такий мандат і такі імперативні інструкції, ломав би свій обіт, «незломного береженя основних законів». В такім бо случаю парламент тратив би зовсім своє становище і замість него належало би державні справи віддати конференціям клубових предсідателів і виборчим вічам. Однакож свідомі конституційних постанов і законів виборці не накидають своїм послам такого імперативного мандату, а глядять на них яко вистачених своїм довірєм відпоручників, котрим треба полишити свободу після свого найліпшого знаня і сумління ділати в парламенті.

Перед великоднем в посольській палаті залишено обструкцію, послы взяли ся знов до давно занедбаной роботи парламентарної, а виборчі верстви доси згоджували ся з сим новим зворотом ради державної, і то навіть виборці чеських послів. Агітація таких пискачів і національних лжелицарів як Кльофач і Фресль, не повела ся зовсім, а горойженє вічно невдоволених Форшта, Грегга et сопр. не зробило також ніякого вражіня. Може бути, що громадять свої

сили до недалеких соймових виборів і сподівають ся їх скріпити протягом літа. Але тепер ще не пора застановляти ся над тим, що буде в осени. Поки-що є ще пильніші справи на черзі. Нині можемо ствердити, що підготовленого в зимовій сесії ради державної супокою не заколожено і підчас великодної перерви і мабуть як збере ся рада державна, остане так само. Маємо тут передовсім на приміті Чехи, позаяк сей край в дійсности є вихідною точкою всеї політично-національної боротьби, а успокоєнє умів може лише бути тривке, коли в сїм краю заволодіє мир і тишина. Отже як-раз можна з рдечеленєм признати, що справді по обидвох боках і між Чехами та Німцями можна зачити признаки успокоєня. Очевидно не треба заманювати ся вельми рожевими надїями і робити собі широкі вигляди, бо теперішня хвиля не до того, щоби поведувати ся чутливістю. До читливого примиреня між Чехами а Німцями ще вельми далеко. Довголітна завзита політично-національна боротьба вельми заострила відносини по обидвох боках. Вправді тепер обидва табори відложили на бік зброю і з обидвох боків чутно лише самолюбство.

(Конець буде).

Дефракція в заставничім вірменськїм банку.

Має Прага свою шинку, Краків знамениту ковбасу — а Львів стає славний своїми дефракціями. І знов збула ся нова в вірменськїм заставничім банку «Pii montis».

Передвчєра рано зголосив ся кс. Мардиросевич до прокуратора п. Гайдерера для зложе-

2

Лев Лопатинський.

Перед і за кулісами.

(Оповіданє).

Юрчинови було подвійно приємно сидіти біля Голубовича і коли лише заняли свої місця, навязав з ним розмову.

— Ви знаєте теперішній персонал театру? спитав Юрчин свого сусїда:

— Зі сцени не знаю всіх, але так, приватно майже кожного, бо я був вже нині рано на пробі.

— Як они представляють ся, ті провінційнальні артисти?

— Та, знаєте, нічого би — але біднота, страшенна біднота.

— Я взагалі дивую ся, що находять ся люди, котрі хотять служити голодній драматичній музі.

— Певна річ. Однак між ними є по части такі, що не зазнали ліпшої долі, а почасти ентузіясти, ідеалїсти...

— Дякую за такий ідеалїзм, що заставляє голодувати.

— Поки молодий, не хоче того розуміти, а на старість, хоть кає ся та не може вже повернути.

Юрчин задумав ся, мовби шукав, предме-

ту до розмови. Відтак поволи розвинув афіш, що держав в руках і став переглядати спис осіб.

— А жіноцтво яке? — спитав, не відводячи очей від афіша.

— На жінок я маю велику надїю. Майже всі молоді і гарні. Я хотїв би, знаєте, щоби я не потребував стидатись перед тутешною публикою за наш театр, а на сцені молодість значить майже все.

— О, се не доконче. Кождий актор, чи акторка вирабляє ся доперва в пізнійшїм віку. На великих сценах осягають артисти доперва коло сорокового року височину свого таланту.

— Позвольте, перебив адвокат, на великих сценах може малювати ся і штукувати ся жєнщина, кїлька схоче, бо публика далеко, але як тут ми сидимо на два кроки від граючих, то кождий стрішок, кожда морщина разить і відбирає ілюзію.

— Ну, на те є скла, щоб придивити ся хотьби на найбільшій сцені.

— Але через скла не дивите ся на гру, тільки на особу. Як молода і гарна, то будете дальше оглядати єї, а як стара, то кините скла і таки маєте ілюзію.

Юрчин перекинув махінально свою льорнетку кїлька разів з руки в руку і звернув увагу на музику, котра як-раз лагодила ся до перегрівки.

— Примітивна оркестра: девять музикантів, а десятый капельмістр...

Адвокат хотїв сказати також якусь увагу, але в тій хвили підїс капельмістр руку до гори, задержав єї хвилинку у воздуху, — а разом з опущенєм єго руки, полляв ся повний акорд по сали і заглушив шум гуторячих та садовлячих ся гостей. Чи може тому, що Юрчин не чув вже давно взагалі жадної музики, живучи вже близько рік в малій містїні, але гра тих музикантів не робила на него вражіня тих капелъ, що звичайно в такім самім числї грають по пічних великоміських кавярнях. Якесь миле чувство огорнуло єго, коли побачив сю певність і легкість в провадженю інструментів і почув гармонійність звуків.

Недовірчивість, з якою відносив ся до провінційнального театру, зникла у него по трохи і він з приємністю слїдив за енергічними рухами диригента. Єго огорнула цікавість на те, що приїде. Коли капеля закінчила свою продукцію послїдним сильним акордом, він поправив ся на кріслі і сказав до адвоката:

— Початок добрий; побачим, що буде дальше.

Адвокат потакнув головою з вдоволеним усєміхом на устах.

В тїм нова обставина звернула на себе увагу Юрчина. Він поглянув від нехочу на занавісу і спостеріг, що в дїрці на середині мелькнуло щось рожевого, а відтак показало ся в нїй чиясь око. Хоть було так близько, годї було розізнати, до кого належало се живе, провикливе око. Юрчинови накинудось питанє: чи

ня важних зізнань. Понеже п. Гайдерер був як раз при розправі, справлено кс. Мардиросевича до заступника прокуратора п. Швайдра, який вислухав зізнання кс. каноніка і поручив йому явити ся пополудні о год. 4. у п. Гайдерера.

По розправі п. Швайдер повідомив прокуратора Гайдерера про зміст одержаних зізнань, а коли кс. Мардиросевич до год. 1/2 б. не зголосив ся до прокуратурі, п. Гайдерер дав припоручене слідчому судії, щоби в сій справі зарядив дохідження з уряду.

Ще перед 6. год. кс. Мардиросевич явив ся в прокуратурі і відбув з п. Гайдерером довшу конференцію, по якій вернув до дому; мав зізнати про ріжкі дефвдації, яких загальну високість однак не уміє подати.

Вчера рано слідчий судія п. Завадзкий удав ся до банку і переслухував кс. Мардиросевича. Дальший вислід слідства остає урядовою тайною, але кажуть, що дефвдації в вірмезьскім заставничім банку переходять 200.000 кор. Надужить допусканю ся там вже довше, як від року. Заставлені предмети заставляювано еше раз в других банках і т. д., а навіть найдено книжочку щадничої каси, в якій сума 200 злр. була сфальшована, як переконано ся з книг Щадничі на 12.000 злр. через доданє 1 з переду і 0 з заду. Супротив таких доказів злочину арештовано кс. Мардиросевича і в критій кариті перевезено до карного суду, де ще по цілогоднім переслуханю, замкнено его у вязниці ч. 21. разом з Адамским, Тумером і Новіцким.

Вістка про сю нову дефвдацію викликала велику сензацію в місті, а заразом і пригноблює вражінє, бо она збула ся в банку, адміністрованім і заряджуванім виключно вірмезьским духовенством.

З державної ради.

В палаті державної ради вже вчера був великий рух. Веі послї вже явили ся у Відні. Клуби відбували свої засідання. Соціально-політична комісія покінчила вчера генеральну дискусію шо-до скороченя часу праці в гірничім заводі. Німецько-людове, сторонництво радило над своєю реорганізацією і видало комунікат Нані перед засіданєм державної ради відбуде ся у президента палати Фетера конференція провідників клубів в ціля порозуміня ся шо-до дальшої програми праці в теперішній сесії державної ради.

Дотеперішній дневний порядок представляє ся ось-як: На першім місці стоїть вибір одного з секретарів, на другім закон про належитости, над якою рознічне ся вже ниві дискусія, відтак організація промислово-торго-

вельних палат, закон про маргарину, декларація архики. Франца Фердинанда, закон о підвищеню податку від горівки, перше читанє бюджету і кілька дрібних справ.

Однак здає ся, що в сїм дневнім порядку заїде кілька зміц з причини першого читаня про водні дороги і будову каналів, які внесе правительство в слідуочім тижня. Дальша зміна може зайти, коли соціально-політична, або інвестиційна комісія покінчила передтм свої варади над правительственным предложенєм і подала реферат до палати.

Що-до соціально-політичної комісії, то на вчерашнім засіданю внесене посла Цінгра, жадаюче 8-годинного часу праці, відкинено 19 голосами против 11. Рівнож внесене п. Шоїсволя на прийнятє за підставу парад реферат субкомітета відкинено рішенєм голови комісії др. Гроса при рівности голосів членів (15 против 15). Пос. Шоїсволь зложив реферат, а з черги голосовано над внесенєм п. Колішера, щоби за підставу дискусії прийняти правительственне предложєнє. Се внесене прийнято і п. Колішера вибрано референтом. Дальша подрібна дискусія відбуде ся на нинішнім засіданю комісії.

З політичного поля.

Про удержавленє тішиньскої гімназії висказав ся міністер просвіти Гартль в інтервю з віденьским кореспондентом «Czas-y» між иньшим в слідуочій спосіб: Се незаперечений факт, що середні, державні школи є дінші від приватних і виказують дінший материял учеників: Спосібніші учители приймають, розуміє ся, радше державну службу, і лише виімково дають позискати себе для служби приватних товариств... Я не є вправді політичним міністром і кожду школу в цілій Австрії трактую з рівною прихильністю, але шо до наслідків сейчасового удержавленя сеї гімназії я не мав ані на хвилю жадного сумніву. Після моєї гадки, треба було в таким случаю в даних услівях бути пригатованим на дуже рішучій політичний опір. Варочім приречєнє з моєї сторони шо-до удержавленя мало би дуже мале значєнє, бо дотичну позицію в бюджеті прийняли би в палаті за предмет борби (Kampfposition) і з легкостію могли би відкинути. З другої сторони думаю, шо удержавленє тішиньскої гімназії по єї скомплетованю (може рівночасно з удержавленєм приватної школи у Фридку) не буде мати поважних труднощій і може бути лекше переведеним по мысли дотеперішної довголітної практики.

В Софії відбуло ся велике народне віче, в яким взяло уділ коло 10.000 осіб. Бесідники остро виступали против Росії і російского ам-

басадора в Царгороді, шо патискають на болгарске правительство, щоби давило македоньскій рух. Ухвалено резолюцію в сій справі, а рівночасно резолюцію з протестом против турецких жостокостій та против тероризму, якого допускає ся болгарске правительство на болгарских емігрантах.

В Парижі гостить тепер б. італійский міністер заграничних діл, адмірал Каневаро. На днях мав він интересну розмову з редактором Figar-a. Каневаро при сій нагоді ствердив приязні відносини між Італією а Францією і додав, шо нічо не стоїть на заваді, щоби они тревали як найдовше. На питає, чи Італія остане дальше в тридержавнім союзі, відповів італійский муж стану, шо уступленє Італії могли би уважати Австрія і Німеччина неприязним кроком, який міг би викликати навіть війну. А тоді Італія не могла би числити на нових союзників, бо не лежло би також в интересі Франції ані Росії задля нового союзника запускати ся у війну, якої вислїду не можна предвидіти тим більше, шо не можна знати, як в таким случаю поведла би ся Англія.

Бюро Райтера доносить з Пекіна: Люо занимає сильне становище в Гуаю 120 миль від Паотінгфу. Пять тисячій німецького і три тисячі французского війска увійде на виправу против него. Окрім сего вийдуть з Пекіна дальші відділи для підмоги. Виправою буде проводити генерал-майор Гайль. Вовні сили Китайців мають вивести 20.000 людей. Надіють ся великої бати. Китайске війско находить ся в границях області, яку гр. Вальдерєе признає як сферу операцій союзних війск. Люо не хоче уступити, а після послідних вістий цофуєв ся лише о 7 до 8 миль, щоби заняти сильне і оборонне становище.

З Трансвалю приходять суперечні, а не потвержені поки-шо вісти. Після одной Бури мали при сприячій мраці напасти на табор генерала Френча, розбити в пух его війско, а его самого забрати до неволі. Після других вістий, з англійских жерел, Бури мали понести великі страти, а найбільшою є ся, шо Девет мав збожеволіти. Бота мав переконати ся, шо на Девета не можна вже числити і наново навязав мирові переговори з Китшенером. Бельгійскі дневники заперечують тим вістям про божєвільство Девета. О скілько до тепер справджували ся ріжнородні вістки з Трансвалю, ми прихильніші повірити, шо Девет своєю «божевільною» відвагою справді забрав Френча до неволі...

се жіноче, чи мужеске око? Хотів перекопати ся, зловив за льорнетку, але тільки виймав єї з футерала і... оставив на колінах.

— Може се який молодий актор і я виставлю ся на сьміх, — подумав він.

А око тимчасом ходило по рядах на салі, примружувало ся і знов відживляло ся новим блеском. Нарешті опинило ся на нїм.

— Будь-що-будь, я витримаю твій зір, — подумав в собі Юрчин — і виявив свої чорні як уголь очи в загадочну зрівницю. — Ти ще дивиш ся?... Добре, я не спущу ока... Се певно женщина, бо мущина не дивив би ся так уперто... Певно, їй лекше дивити ся, бо ціле лице заелонє... Око... нічо більше лиш око... яке оно мертве і без виразу. Тільки проникливе і загадочне, як сфінкс...

Такі думки шибали Юрчинови через голову, коли провадив нїму борбу без причини і без цілі з незнаним собі зовсім а таким интересним оком...

Нараз око примкнуло ся до половини, і видко, лице піднесло ся, бо кинуло легку тїнь на око.

— Ага, усьміхає ся — подумав Юрчин, але не був того певним на стілько, щоби відповісти усьміхом. За куртиною роздав ся голос дзвінка і око щезло мов привид. Лишшла ся тільки пуста, мов бездонна діра в занавісі...

Небавом розпочало ся представленє. Коли піднесла ся занавіса, Юрчин дивував ся сам собі. Ему здавало ся, мов би він був першій раз

в театрі. Все, шо до тепер видів на сценічних дошках, було якесь інакше, мов в туман вповите, мов штучне, ідеальне, надприродне. Студентом він бував в рускїм театрі і одушевляв ся ним, але в сїх молодечих споминах з провінціального міста, де ходив до гімназії, ділаючі особи на сцені видавали ся ему якимись не дійсними, але надземскими появами, шо мов барвний калейдоскоп поривали привязчаного до провінціальної монотонности духа молодого студента. На університеті Юрчин бував також часто у віденьских театрах, але кишєня не позволяла ему брати близшого місця, як на третій або четвертій галерії. Люди на сцені видавали ся мов ляльочки, за словами треба було наделухувати, не було тої безпосередности, тої природности ситуації; ціле жите на сцені виглядало як краєвид в зеркалі. А туг виступають люди, ну, люди, правда перебрані, але люди... кождому можна би подати руку через оркестру та поздоровкати ся.

Ті роздумуваня над штучною перервав вихід доньки хазяїнів, шо як-раз на сцені сперечали ся над єї будучою долею. В простім сільскім уборі, з причєсаною гладко головою, шо мов озарєна золотим блеском ясного волося, увійшла через хатні двері, мов би внесла сьвіт сонця в хату. На кріслах між публикою почув ся легенький шелест; мимоволі кождий поправив ся на кріслі, щоби ліше побачити гарну дівчину.

— Се певно она заглядала через дірку, —

подумав Юрчин і зараз таки додав в мысли: — Певно тота сама, про котру згадували у Талпаша...

Юрчин слїдив за єї кождим рухом, за кождим поглядом. Рухи були свободні і милі, але очи... очий не пізнавав. — Се не ті очи, з котрих одно дивило ся через дірку в занавісі. Они якісь меланхолійні, великі і спокійні, як вода на плесї грекого потока. Так, так, тота сина, глибока вода в затишї високих смерек таке робить вражінє, як ті очи... А шо дивнійше, ті очи не глянуть ніколи на салю. Не вжеж би тото цікаве око, шо так переглядало усі ради крісел, шо так уперто вдивляло ся в мене, тепер навіть раз не поглянуло в ту сторону? Се не може бути, треба приглянути ся через льорнетку...

І Юрчин приложив скла до очий, та звернув їх на хистку стьє сільскої дівчини. Бути може, шо вплив тих чарок, шо Юрчин винив з товариством перед представленєм, подразнив его нерви, чи може він в своїм заточєню на містиві, забитій дошками від сьвіта, став такий жадний вражінє, досить, шо він віддав ся цілком тій хвилі.

Чорні стїни льорнетки скупяли его погляд на зашклені отвори, які звернув на гарну акторку. Він не бачив ані гїву лихого тата, ані ледачої, злобної матери, тільки огортав своїми очима цілу стьє гарної доньки. Она була, здавало ся ему, оттут перед его кріслом, він слїдив докладно кождий миг єї ока, кожде порушенє єї

НОВИНИ.

— **Календар.** В п'ятницю: гр.-кат. Евтихія; рим.-кат. Кресценція. — В суботу: гр.-кат. Серапіона; рим.-кат. Агвішкі.

— **Зміни в рускій парохії в Відні.** Довідуємося з достовірного жерела, що дотеперішній сотрудиак церкви св. Варвари у Відні, о. Вол. Садовський, буде небагом іменованій військовим капеляном на місце о. Сьвітенького, що зістав парохом в Ладичині. Здоров'я пароха церкви св. Варвари, о. д-ра Теофіля Сембратовича, є в так некорисливій стані, що можна очікувати ще в сім році єго переходу на емеритурі. О. д-р Сембратович вже другий рік на урльопі. Віденська, кацарська колонія і її помічники у Львові мостять вже дорогу на оба місця для своїх сторонників. Сотрудиак мав би зістати о. Семенів, брат о. катехита Семенова, пятого члена родини Литвиновичів, що обісла станиславівську консисторію. На пароха форсують о. Романовського з Перемишля. Радуйся Галілеє! «Твердая Русь росте!» Кандидатуру о. Романовського поспирають єго сторонники сею надією, що він був би в силі удержати віденський хор на тій артистичній висоті, на яку довів єго о. Вол. Садовський. Та єї надії марні, бо о. Романовському бракує єї рутини і музичного талану, яким відзначає єя о. Садовський.

— **Рускій народний театр** відіграє в Стрпо в суботу дня 20. с. м. на бенедіс п. Стадника «Скапаній сьвіт» оригінальний народний образ зі співаними і танцями в 4 актах Володислава Оркана при співучасті артистки-співачки львівського міського театру пані Фільомени Лопатинської.

— **Презенту** на гр.-кат. парохію в Підберезцях коло Львова надав краєвий Видів о. Евг. Шухевичеви, гр.-кат. парохови в Красові коло Щирця.

— **Порядки на залізницях.** Одержуємо отее письмо з просьбою о поміщені: Порядки на галицьких залізницях добре всім звісні. Писати отже про те, що на стації в Бібрці-Хлібовицях дня 17. с. м. о 10. год. 35. мін. було при отвореній касі так галтно, що люди аж мліли, а тимчасом пан кас'єр приймав там в касі когось зі своїх знайомих, чи покровителів — про се писати, кажу, було би прецінь неумісно. Таж пан кас'єр далеко від Дирекції, контролю може приїхати поїздом, а поїзду ще не було — а ту графив єя якийсь високий чи дорогий гість, то треба бути чемним зглядом него. Впрочім мстущия при касі, то ще не велика шкода, але подорожчі наражені прямо на необчислені матеріальні страти задля недбалства заряду залізниць. Бо прецінь звісно п. начальникам поодиноких стацій з досвіту попередніх літ, що перед сьвятами і на сьвятах рїх на залізницях зростає в десятиро. Они повинні знати, скільки менше-більше в тім часі прибуває осіб з околиці і після того зажадати задалегідь від дирекції потрібних сил урядничих і вагонів. Таке скаало єя і в Бібрці.

Надїхав поїзд з Чернівців — п. кондуктор до вагонів не хотів пустяти. Однї з кондукторів кричить: «Ja prosze pana wiecej jak 20 osob nie wezmę!» До вагонів 2. кл. сурдуговці входять з білетами 3. класу, дехто вдер єя до вагона сьломіць і мусів цілий час своєї подорожувати, а білі зуби і рожевий язичок в розі видів так виразно, що мимоволї зложив уста мов до цілунку. Єго брала охота витягнути руку і обняти той стрункий стан, пригорнути тоту повну грудь до себе. Він чув, як єму кров б'єшувала в жилах і зачинала заширати дух в грудях; під горою підступало том'яче давленє і він мусів проковтнути слину.

Єе привело єго трохи до спам'ятаня. Вн опустив льорнетку і поглянув на афіш, щоби розвідати їмї молодой акторки. Але змучені очі не виділи нічо, тільки танцюючі рядки на афіш. Юрчин мусів очі придержати якийсь час долонею, щоби міг читати.

— Ну, подумав собі, я і не гадав, що я в силі ще так пристрачати єя..

На афішу найшов коло доньки хазяїнів їмї Анни Комарівной.

— Отже єє Анна, Анночка, Анунця, Гануся, Гандзя, Гандзунька — повторив Юрчин, любуючись іменем.

Між тим акт скінчив єя і занавіса залала разом з ляскотом оплесків публики.

Адвокат підіє єя з крісла і запитав:

— А що, як вам подобає єя наш театр?

— Дуже гарно — відповів Юрчин.

— Так ходім на вапіроса.

(Дальше буде)

жи стояти і тиснутись мов селеді в бочці. Поїзд рушає, а на пероні лишає єя велика громада людей: між ними ученики гімназійні, селяне і т. ив, котрі не знають єє штуки даваня п. кондукторам «трінкельдів» і тим способом з'єднати собі їх ласку. — Поїзд приїздить на найближшу стацію, до Старого Села: знов такаж сама історія. Кондуктори кричать, що нема місця, а знов входять сурдуговці «до вишшої» класи. Те саме повторило єя також і в Сихові. Єє є вірний образ поступованя п. п. урядників і слуг залізничих — Патаю проте Сьвітлу Дирекцію залізниць, дячого на поодиноких стаціях нема резервних вагонів, щоби в міру потреби причіплювати їх до поїздів, аби публіка, яка платить солено за їзду, не мусїла мучитись в вагонах стоячи, — а друге дячого пани сурдуговці мають поршенєство над мужиками, що також мусїли заплачати за білети, а не вільно їм було за їх гроші їхати залізницею? Повинна уже працінь раз бути якась рівноправність бодай там де кождий однаков-о платить і де она мусить бути!

Подорожний.

— **Зі Снятина** доносять нам, що тамошні міська рада ухвалила оводі на засіданю отворити з початком сїдуючого шкільного року першу класу гімназіяльну з викладовою мовою німецькою. Гімназія мав бути приватна і мав ограничати єя лише на чотири низші класи, поки державна не перебере єї на свій кошт. — В найближшій часі мав в Снятині розпочати єя будова нового будинку для староства, бо дотеперішній є нехарний, темний і до того жидівський. Новий будинок староства стане при ул. Вірменській на замковій площі. Проча частина замкової площі призначена на міський парк, який вправді буде невеличкий, але з далеким і дуже хорошим видом на Пруг, Черемош і карпатські гори. — Також майже порішена вже є будова мурованої третьої церкви Троїцкої на місці, де тепер стоїть дерев'яна церквочка. До адвигненя дому Божого причінула єя головню богата водина Дугчаків значайшимми датками.

При єї нагоді просять нас зі Снятина слитати публично пп. начальника тамошнього суду і нотарія (оба є Русинами), чому на суді (відділ II) і на нотаріаті доси ще нема руских напсїв?

— **З тов. «Руска міщанська Читальня»** в Чернівцях Торжественне посвяченє прапора товариства відбуде єя в неділю дня 21. с. м. в такому порядку: 1) Рано о годині 10. торжественне богослуженє в церкві гр.-кат., по богослуженю посвяченє прапора. 2) Вїхід з церкви, до «Народного Дому» патріотична промова і обиванє цьвахів членами основателями стига — З полудня о годині 4. відіграють аматори «русского міщанського хору», в сали «Народного Дому» «*Зимельний Юрко*», комедію в 2 діях Івана Наумовича. (Цїни місць: крісло 80 сот., партер 20 сот.). Вечером о годині 8. відбуде єя в сали гімнаст. т. вартства (улиця Іосифа) силами тов. «Рускій міщанській Хор» вокально-декламаторскій концерт. Програма: 1) «Привіт гостям», пан Гнат Власюк. 2) «Ой ішли наші», (хор міщаний). 3) «Історія читальні». 4) «Було не рубати», (хор міщаний). 5) Деклямація, «перший Великдень по знесеню панщини», панна Теодора Савчук. 6) «На прою», (хор мужський). 7) Деклямація, «Сонні мари», пан Антін Робачек. 8) «Глибокий сон», (хор міщаний). — По концерті відбудуть єя танці. — Вету на концерт і танці вносить 1 корона 20 сот. від особи, для родини 3 корони.

— **Перехід на православє.** Польскі часопис доносять, що в Сущні, каменецкого повіта, 40 селян зголосило перехід на православє. Причини мають бути політичної ватури. Митрополіча консисторія поручила деканови, щоби сейчас поїхав до Сущної і полагодив єя.

— **З Нового Санча** доносять, що тамошнє товариство руской бурси купило в суботу за 46.000 корон реальність, на якій мав єя будувати церкву і дім для бурси.

— **Без милосердя.** Вчєра пополудни приключив єя не перший раз подібного рода случай несовісного поведєня загального шпиталя у Львові з недужими. Іменно зі шпиталя видалено яко невилічимого 65-літнього зарібника Стефана Бортуня родом з якогось там села за Каміанкою струмловою. Бортунь вийшов, бо не мав що иншого робити, але не міг далеко йти і сїв під каменицею при ул. Личаківській. За хвилию аїбрали єя коло него товпи прохожих, а найтвердшому з них мусїло краяти єя серце на вид блідого нужденного селянина, виклишеного безмилосердно зі шпиталя. Незабаром на завзвн комісаріяту приїхав ратунковий віз і забрав єтарика до шпиталю.

— **Жертва морозу.** Староство коломиїське доносєло в суботу львівській поліції, що на обшарі двірєкїм в Винограді, коломиїського повіта, найдено під коницею єїна трупа 40 літнього мужича, бідно одітого. Лікар сконстатував, що небішк замерз, і що труп переležав під тою коницею більше як 6 тижків. Найденного трупа, мимо що ніхто ще єго не розпізнав, похоронено на цвинтарі в Винограді.

— **З бразилійської Парани.** Куритабека «Prawda» пише, що наші колонїсти з колонїї Castelhaño (Кастельяно) в Паранї громадно покидають ту колонїю і переносять єя до иньших осель. Колонїя та заложена на приморскім підгір'ю (чотири милї від берегів океану Атлантийского над заливом Guaratuba), мала коштувати правителєство около 300.000 мильрейєв. За головню причину утечі колонїстів відти подають брак всякой комуникації в тій околиці, але здаєсь, впливає на се і підсонє невідповіднє для наших людей. — Наші сьвященники в Прудентополіє і Ріо Кларо повинні постаратись, щоби всі ті рускі родини — а було там їх щось по-над 100 — не розбредєсь по чужоплемінних колонїях або в Куритибі, але щоби переселились до Ріо Кларо (де є звисш 5.000 Русинів) або до Прудентополіє, де є звисш 7.000 а може й до 10.000 Русинів, і скріпили в єєї спосіб ті два найбільші огнища рускі, знаходлячи лекше поміч у євоїх і забезпеченє проти винародовленя. Найліпше було би — єли се лише можливе — поселити їх на диких землях, які дїлять Прудентополіє від руского Ріо Кларо. (Ті дві найбільші оселі рускі віддалені від себе о яких 10 до 15 мил в воздушній лінії). — З Prawdy довідуюсь, що наші колонїї в Парані перебувають тепер тяжку фінансову кризу, а то з причини застою в торговлі «гервою мате» (чай бразилійський, *Plex paraguayensis*). При тій нагоді радить Prawda колонїстам взятись більше до продукції мандіюки (таніюки), котра удаєсь і на ляхих ґрунтах, як також до иньших продуктів рілничих і до садівництва, бо інакше при кождім застою в вивозі «герву-и мате» будуть терпіти нужду, так як се тепер дїєсь.

— **Демонстрація студентів** против царату. Редакция органу чєскої молодіжи «Studentsky Sbornik» в порозуміню з ріжними студентскими товариствами видала відозву, в якій звиває всіх студентів в Австрії, аби без огляду на національнї ріжницї дня 21. с. м. устроїли маніфєстаційні вїча для висказаня симпатїї російским студентам і революціонерам.

— **Друкарню фальшивих льосїв** заграничної льстерії викрила поліція в Варшаві і забрала 9.500 готових льосїв, а 1.800 невикінченних. Друкарня містила єя при літографічнім заведеню «Гната Кельтера і С-ки».

— **Німєччина в 1950. році.** Впливом буйной фантазії всенїмців є нова географічна карта, на якій представлено Европу в 1950. р. Теперішня Німєччина загорула там Голяндію, флямандську частину Бельгії, німецьку Швайцарію, західну Галічину, Угорщину і всі альпєйскі краї єї-мєцї, а Росія дістала на карті східну Галічину.

— **Для гостей в Карльсбаді.** Міська рада в Карльсбаді видала нове розпорядженє щодо кураційної такси. Мєто побєрає таксу від кождого гостя, однак доси бувало так, що богато приїзщих линало єя в сусідній місцевості Фішері, звідки приходили до Карльсбаду пити воду і не платили ніякой такси. Мєто таким чином тратило таксу від кількох тисяч осіб, щоби отже єєму запобігти, міська рада ухвалила, що: від дня 16. цьвітня до 30. вересня, від 6. до 1/2. год рано (тоді не єя карльсбадєску воду) прїступи до жерел дозволенїї лише тим особам, що мешкають в Карльсбаді. Воду можна пити лише такою міркою, що не мав більше як 50 центилітрів. Поза годинами питя дозволено черпати воду лише чистими склянками, і так великими, щоби ними не можна ушкодити руру і цембриєв керниць.

— **Дрібні вїсти.** В Яворові почнуть небагом будувати 4-класову школу коштом 32.000 К і касарні для двох ескадрон кінноти. Яворів числить 10.046 душ цивільного населєня а 180 військового. — Поручника Будієра, що у Празі вранчєв шаблею воєяка Жіліяка, який опієля застрілив єя, перевєсено за кару до Тернополя. — Судєство о «недагогічний поцілунок» против пана П., учителя перемиської женської семинарії учительської, переводить шкільний радник п. Дзєдзичий.

— **Гумористичний кутиє.**

На добродїїній цїли.

Відданиця: Шкода, що сєго року не було анї повеня, анї більшої пожежи. Я охотно виступила би в якім аматорскім представленю на добродїїнну цїль, або продавала би бодай льоси на фестиві.

Філіантроп: Я знаю, що у вас дуже шляхотнє серце, чутке на людську недолю..

З минулого столїтя.

— Памятаєш, як ми на отсїй лавці приєягли собі були вічну любов.

— Памятаю.. і хто був би тоді подумав, що ми як-раз побєремо єя!..

Наші діти.

— Чого ревет?

— Бо я вчєра ударив єя в голову.

— Чомуж ти вчєра не виплакав єя?

— Коли вчєра не було нікого дома!..

З теки песиміста.

Хто найде серце, той стратить голову.

Посмертна оловістка.

— **О. Василь Сосновский**, сотрудиик в Борин-ківцях, кудринецкого деканата, упокоїв ся по довший і тяжкій недужі дня 5. цвітня в 28. році життя, полишаючи вдову і трілітнього сивка. В. в. п.!

— **Володимир Ковшевич**, контрольор почт і телеграфу, член Ставропільського Інститута, упокоїв ся у Львові дня 14. с. м. в 65. році життя. В. в. п.!

Телеграми.

Будапешт, 18. цвітня. Вудар. Согг. доносить, що сегоднішні цісарські маневри відбудуть ся межі 10. а 18. вереснем в околиці, де лучать ся ріки Дунай і Драва. Перед маневрами відбуде ся в Веспримскім комітаті випробуванє нових гармат в присутности цісара.

Петербург, 18. цвітня. Сенатор і тайний

радник Мещаніов іменованій товаришом міністра просвіти Ванновского.

Рим, 18. цвітня. Папа приймав вчера сенатора Цеарна і секретаря Сполучених Держав, які предложили зажаленє президента, що конгрегації підпірають революційний рух на Філіппинах против Сполучених Держав. Мек Кінлей просить св. Отця, щоби вплинув на конгрегації, щоби занехали сеї агітації.

Рим, 18. цвітня. Англійска ескадра Середземного моря удасть ся в половині мая до Спеції під Геную, де возьме уділ в торжестві з нагоди пущеня на воду нового італійского панцирного корабля «Королева Маргарита».

Льондон, 18. цвітня. Римский кореспондент Daily Chronicle доносить, що цісар Вільгельм в початком червня поїде до Риму.

Париж, 18. цвітня. Президент міністрів Вальдек Русо удає ся до Генуї, а відтак до Верони, опісля в неділю прибуде до Венеції. Siecle пише, що подорож Вальдек Русо-а має дуже велику політичну вагу і в доповненем тульонських подій. Вальдек-Русо підчас побуту в Італії відбуде конференції з ріжними високими політичними личностями.

Париж, 18. цвітня. Міністер заграничних справ Делькас удасть ся до Петербурга, де забавить від 22. до 27. с. м. і буде на авдієнції у царя.

COLOSSEUM Ernesta Thorna,

у Львові, в пасажи „ГЕРМАНА“ ул. Сонішна.

Програма від 16. до 30 цвітня 1901.

При співучасті військової музики 80 п. п.

1. Увертура. 2. Bangaro i Miss Lakara япаньскі ігрища. 3. Les Henry, танцері. 4. A Bo Kou, жонглєрска сцена. 5. Georg i Gutti Edler, сльнейска сцена. 6. Кльови Zertko зі своїми 15-ма акробатичними псами. — 10 минут павзи. — 7. Орхестра. 8. The Gilbals, надвоздушний акт. 9. Fritz Sarotti, субретка. 10. Nadrage, черво-бесідник. — Павза. — II. Орхестра. 12. Castell de Vere, кольоратурова сьпівачка. 13. Трупа Fjord, ливварі на штучнім леді; справдішна совганка на сцені. 14. Pawelo Compagnie, 16 осіб, найліпша в сьвітї пантоміна.

Що дни велике представленє. В неділю і сьвята два представленя. Що п'ятницї High Life представленє. Білєти вчаснійше можна замовляти і набути в конторі Пльона, при ул. Кароля Людвика у Львові.

Водолічнице заведенє і пансіонат КІСЕЛЬКИ

розширеній в минулім році через вибудованє нового дому отвертий цілий рік.

Близніх поясненє уділяє настоятель заведеня др. Едмунд Ковальский. — Львів — Підзамче «Кіселька».

1—10

Дешевим і гарним дарунком

при всяких нагодах, яко гарна прикраса комнат

Картини: Верещагіна, Шевченко в доминовині і Сластьона, Шевчен ова могила.

Можна дістати через адміністрацію „Руслана“ в пересилкою за 1 кор. 60 сот.

— РІК ЗАСНОВАНЯ 1892. —

Товариство взаїмних обезпечєнь

„ДНІСТЕР“

Львів, ринок ч. 10. (дім «Просьвіти»).

одиноке руске товариство асекураційне, обезпечє будинки і всі предмети движимі против огневих шкід.

«Дністер» припоручили Превосьщ. Ординарияти Всєч. Духовенству і вірним всіх трєх Епархій.

Фонди гваранційні «Дністра» з днем 31. грудня 1900.

Фонд резервовий	311.540	кор. 11 сот.	равом 590.406 кор. 65. сот.
Резерва премій	171.942	» — »	
Резерва спеніяльна	6.000	» — »	
Фонд емерітальний	30.924	» 54 »	

Тарифи «Дністра» умірковані. Надвижка річна розділяє ся між членів в формі зворотів. За рік 1900 дістають члени 3% звороту в премії.

«Дністер» виплатив до 31. грудня 1900. відшкодовань 2,120.834 кор. Шкоди ліквідують ся безпроволочно в присутности Делегата і 2 членів.

Поліси «Дністра» приймають при позичках гіпотечних: Банк крайній і Каса ощадности у Львові, Коломиї, Самборі, Долині, Снятині, Городенці, Терєбовлї, Заліцках, Городку і Богородчанях.

НА ЖИТЕ треба обезпечатись тільки через «Дністер» в Товаристві взаїмн обезпеч. в Кракові; в таких обезпечєнь через «Дністер» іде часть провізії на рускі публичні добродійні ціли; поліси і квіти видає Краківське Товариство рускі.

«Дністер» пошукує спосібних агентів, особливо селян господарів в окрестностях, де ще нема близько агенцій «Дністра». Агенти заробили вже 274.964 кор. провізії.

Зголошеня о агенції треба вносити до Дирекції у Львові.

Селяне! убігайте ся тільки о агенції «Дністра»

Від огню обезпечайте ся тільки в «Дністрі».

На житє обезпечайте ся тільки через «Дністер».

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1-го мая 1900.

(Привід і відїят поданий після часу середно-європейского).

Повід		Повід	
посп. особ.	до Львова	посп. особ.	зі Львова
приходять о годині		відходять о годині	
6:10	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	6:25	до Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава
6:20	з Чернівців (Іцкан, Гялану), Станіславава	6:30	до Підволочск (Київа) Бродів дв. головний
6:46	з Брухович, шод. від 13. мая до 16. вер. вк	6:43	» » дв. Підзамче
7:45	з Янова	6:35	до Станіславава, Підвисокого, Потутор
7:40	з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче	8:30	до Кракова (Відня, Варшави), Стружа
8:00	» » на дв. головний	8:40	до Сколього, до Лавочного (1. лип. до 15. вер.
8:05	з Лавочного (Пешту) Калуща, Стрия	9:00	до Янова
8:15	з Сокаля, Рави рускої	9:15	до Янова
8:50	з Кракова, Відня, Варшави, Пешту ч. Пер.	9:25	до Підволочиски, Бродів, Гусятина дв. Підз.
11:45	з Ядослава і Любачова	9:42	» » дв. гол.
11:55	зі Станіславава (Кересмезе, Потутор)	9:55	до Чернівців, Станіславава
12:55	з Янова	10:20	до Сокаля, Белзци, Рави рускої і Любачова
1:15	зі Сколього, Стрия, а з Лавочного від 1. черв. до 15. вер.	1:25	до Янова від 1. мая до 15. вересня в неділі і сьвята
3:14	з Брухович (13. мая до 16. вер. в нед. і сьв.)	2:15	до Брухович від 13. мая до 15. вересня в неділі і сьвята
5:17	з Підволочск (Київа) Бродів на дв. Підз.	3:05	до Стрия, Сколього від 1. мая до 30. вер.
5:40	» » на дв. голов.	3:15	до Янова шоденно від 13. мая до 16. вер
5:45	з Кракова	3:26	до Брухович шод. від 1. мая до 16. вер
5:55	з Чернівців, Іцкан	3:30	до Яшєва, Хирова, Любачова
6:00	з Сокаля, Белзци і Любачова		
Ніч			
7:24	з Брухович (13. мая до 16. вер. в нед. і сьв.)	6:10	до Станіславава
8:28	з Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і сьв.)	6:13	до Янова від 1. мая до 15. вер. т. в дні 6. а від 16. вер. до 30. марца 1901 шоденно
8:10	з Брухович від 13. мая до 16. вересня шод.	6:20	до Кракова (Відня, Берліна, Варшави)
9:23	з Янова шоденно від 1. мая до 15. вер.	6:50	до Лавочного (Мункача, Пешту) Калуща
9:45	з Кракова (Відня, Берліна), Ясєа, Розвадова	7:10	до Тернополя дворець головний
10:00	з Чернівців, Букарешту, Гусятина, Потутор	7:33	» » дворець Підзамче
10:15	з Лавочного (Пешту) Хирова	7:25	до Сокаля і Рави рускої
10:12	з Підволочиски (Київа), Бродів на дв. Підз.	7:48	до Брухович (13. мая до 16. в р. в нед. і сьв.)
10:30	» » на дв. голов.	9:12	до Янова від 1. мая до 15. вересня
12:05	зі Стрия зі Сколього від 1. мая до 30. вер.	10:40	до Чернівців і Іцкан
3:12	з Лавочного шод. від 1. мая до 30. вер.	10:50	до Кракова, Відня, Варшави
3:35	» » дворець головний	11:00	до Підволочиски, Бродів дв. голов. і дв. Підз.
		11:25	до Кракова, Відня, Варшави, Самбора
		4:45	до Брухович від 13. мая до 17. вер. шод.

ЗАМІТКА: Гєра і їзда чєсакть ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано. Чє середно-європейскій рівиньт ся від часу львівского о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского — 12 год. 36 мін. часу львівского. — Бюро інформаційне ц. к. залізниць держ. (Львів, ул. Крайцких ч. 5) уділяє інформації в справах залізнич. продає білєти всякого рода і розкладівзиди.

Контора виміни Банку Гіпотечного і МОНЕТИ

по найдешевшім курсі деннім не числячи ніякої провізії.